

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.184 van 28 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 april 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2006.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 22 januari 2007.

Gezien het arrest nr. 181.821 van 8 april 2008 van de Raad van State waarbij de beslissing nr. VB/06- 1533/W12.540 van 2 april 2007 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen vernietigd wordt.

Gezien het arrest nr. 18.827 van 19 november 2008 waarbij beslist wordt de debatten te heropenen en de behandeling van het beroep voort te zetten op de terechtzitting van 4 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten.

De feiten worden in de bestreden beslissing als volgt beschreven:

“U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 23/05/2022 (Nepalese kalender, komt overeen met 8/09/1965 westerse kalender). U verklaarde afkomstig te zijn uit Morang distict. U verklaarde gehuwd te zijn en vier kinderen te hebben. Uw vrouw en kinderen verblijven momenteel nog in Nepal, te Biratnagar. U gaf aan dat u van 2046 tot 2060 (1999 tot 2003) onderwijzer was in Letang, VDC. U verklaarde dat u vanaf 2048 een kruidenierswinkeltje had waar uw vrouw in werkte. In 2060 (2003) stopte u met les geven en werkte vanaf toen ook in de winkel. U verklaarde dat de maobadi een aantal keer 10 procent van uw loon diende te geven toen u als onderwijzer werkte, hiervoor kreeg u dan

donatiebewijzen die u bij uw thuis bewaarde. U gaf aan dat u ook verschillende brieven kreeg waarin de maobadi 500.000 roepies eisten. Ook kwamen de maobadi een aantal keer naar uw huis met deze eis, zo gaf u aan. U diende hen te betalen of één van uw kinderen af te staan. U gaf aan dat u deze som van 500.000 roepies niet betaalde en dat u op 18/12/2061 (31/03/2005) werd ontvoerd door de maobadi. U werd door hen meegenomen naar hun kamp in Kholitar. U gaf aan dat u door hen met de dood werd bedreigd. U verklaarde dat u op 24/01/2062 (7/05/2005) het maobadikamp kon ontvluchten toen u op de uitkijk diende te staan. Volgens uw verklaringen op het CGVS kwamen de autoriteiten op 27/01/2062 (10/05/2005) bij u thuis, deden een huiszoeking en vonden bewijs dat u de maobadi geld had gegeven. U gaf aan dat u in hechtenis zat tot 27/02/2062 (10/06/2005) en kon vrijkomen door tussenkomst van ene D. L. Deze persoon vertelde u bij uw vrijlating dat u op een lijst stond van mensen die door de maobadi zouden worden gedood. U besloot Nepal te verlaten en trok naar Biratnagar, waar uw kinderen studeerden en verbleven. U gaf aan dat u daar ongeveer twee weken verbleef. Vervolgens ging u naar Delhi. U gaf aan dat u daar arriveerde op 11/03/2062 (25/06/2005) en dat u op 23/04/2062 (7/08/2005) van Delhi naar Parijs vloog met behulp van een vervalst Indisch paspoort en vergezeld door een smokkelaar. U gaf aan dat u op 8 augustus 2005 in België toekwam, vervolgens bij een vriend in Leuven verbleef en dat u op 16 augustus 2005 asiel aanvraag in België.

In het kader van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een certificaat ter staving van uw gezinssamenstelling, een certificaat ter staving van uw opleiding tot onderwijzer, en een lidmaatschapscertificaat van de handelarenorganisatie uit uw district."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Verweerder heeft op 7 november 2008 met toepassing van artikel 39/76, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een nota met een Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008 omtrent de actuele situatie in Nepal ter griffie neergelegd.

Verzoeker kreeg ter terechtzitting van 17 november 2008 kennis van deze neerlegging. Op zijn verzoek tot uitstel om zich ten gronde te kunnen verdedigen tegen voormelde nota werd door de Raad ingegaan bij arrest nr. 18.827 van 19 november 2008. De nota werd bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 21 november 2008 aan verzoeker overgezonden.

In de nota wordt gesteld als volgt:

"Verweerder wenst uw Raad er van op de hoogte te brengen dat de Commissaris-generaal de situatie in Nepal voortdurend opvolgt. Gezien het antwoorddocument nep2007-025w van Cedoca dateert van 20 februari 2007, achtte de Commissaris-generaal het -volledig in overeenstemming met de geest van de Vreemdelingenwet - nodig om dit antwoorddocument te actualiseren, rekening houdende met de nieuwe belangrijke ontwikkelingen in Nepal.

Uit het nieuwe antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca blijkt duidelijk dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

Hieruit kan eveneens worden besloten dat verzoekers vrees voor de Nepalese autoriteiten, gelet op voormelde gewijzigde situatie in Nepal, in het geheel niet meer actueel is, zoals ook in de verweernota van het Commissariaat-generaal van 20 februari 2007 werd vastgesteld.

Verweerder is van oordeel dat deze nieuwe gegevens voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 39/76 §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet.

1° Deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingdossier:

Verzoeker verklaarde immers zowel problemen te hebben ondervonden met de Nepalese autoriteiten, als met de Maobadi.

2° Ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen:

De situatie in Nepal blijkt sedert verzoekers vertrek in 2005 op allerlei domeinen zodanig te zijn gewijzigd, waaruit kan worden besloten dat verzoekers vrees ten aanzien van de

Nepalese autoriteiten en ten aanzien van de Maobadi, niet meer actueel is. De situatie in Nepal is sedert februari 2007 nog meer in de goede richting gewijzigd, zoals duidelijk blijkt uit het antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca, waardoor er geen sprake meer is van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij.

3° Deze nieuwe gegevens konden niet eerder in de procedure meegedeeld worden:

Gezien het hier gaat om ontwikkelingen die plaatsvonden in Nepal nadat de verweernota op 20 februari 2007 werd ingediend, konden deze gegevens uiteraard niet eerder in de procedure worden meegedeeld.”

2.2. Ingevolge een verzoek van 1 augustus 2008, uitgaande van de Raad met toepassing van artikel 234, §2, eerste lid van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, heeft verzoeker op 27 augustus 2008 een verzoekschrift tot voortzetting ingediend. Verzoeker had nochtans reeds op 22 januari 2007 dergelijk verzoekschrift ingediend ingevolge een verzoek van 21 december 2006, uitgaande van de Raad met toepassing van het alsdan vigerende artikel 235, §3 van voormelde wet van 15 september 2006. Het verzoekschrift tot voortzetting van 1 augustus 2008 mist wettelijke of reglementaire grondslag en wordt derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.3.1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.3.1.3. Wanneer nieuwe gegevens voor de Raad worden aangevoerd, moet artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet aldus worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, dispositief, *B.S.* 2 juli 2008). Dit houdt in het bijzonder in dat deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen dat zij de Raad er toe verplicht elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen en dat van dien aard is dat het

op zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kan aantonen en daarmee rekening te houden (*ibid.*, B.29.5).

Verzoeker verzet zich niet tegen het in aanmerking nemen van de nota van verweerder met het Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008.

De Raad stelt vast dat het nieuwe gegeven, namelijk de beschrijving van de actuele feitelijke situatie in Nepal, zowel steun vindt in het rechtsplegingsdossier omdat verzoeker voorhoudt problemen te hebben ondervonden met de maoïsten en met de autoriteiten, als van die aard is dat het op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kan aantonen omdat zijn voorgehouden vrees moet berusten op de actuele feitelijke situatie en deze geen risico van vervolging uitmaakt. Daarenboven kon dit gegeven niet eerder in de procedure medegedeeld worden, vermits het betrekking heeft op een situatie die zich voordoet na de indiening van de verweernota.

Het nieuwe gegeven wordt bijaldien in aanmerking genomen.

Uit het kwestieuze Cedoca-antwoorddocument blijkt dat de vijandelijkheden tussen de Nepalese overheid en de maoïstische rebellen reeds zijn stopgezet sedert het staakt-het-vuren van eind april 2006. Formeel werd het gewapend conflict beëindigd met het "Comprehensive Peace Agreement" van 21 november 2006. Op 10 april 2008 vonden historische parlementsverkiezingen plaats, die door internationale waarnemers als correct werden omschreven. Op 28 mei 2008 werd de monarchie afgeschaft en een federale democratische republiek opgericht. Afgezien van regionaal afgebakend etnisch geweld, beperkt tot de Terai, en een gering aantal incidenten waarvoor de betrokkenen bestraft zullen worden, is de mensenrechtensituatie spectaculair verbeterd. Er is geen gegeven voorhanden dat de huidige situatie onstabiel is.

Verzoeker brengt noch in zijn verzoekschrift, noch ter terechtzitting, enige contra-indicatie bij ter weerlegging van deze, in relatie tot het ogenblik waarop hij zijn land verliet, gewijzigde toestand in Nepal. Hij maakt niet aannemelijk dat zijn voorgehouden problemen actueel zijn en bijaldien dat hij in geval van een terugkeer nog vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan vrezen.

2.3.2. In het licht van bovenvermelde vaststelling betreffende de actuele situatie in Nepal maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn hoofd een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 januari 2009 door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
dhr. W. MULS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M.-C. GOETHALS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

F. HOFFER.